

ΣΕ ΜΙΑ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΛΕΗΛΑΤΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΕΣΤΙΕΣ ΑΝΟΜΙΑΣ

Σε περιόδους κρίσης και απότομων μεταβολών στους ρυθμούς της κανονικότητας, η κυριαρχία της άρχουσας τάξης απειλείται από την άρνηση των καταπιεσμένων να υπακούσουν στην ισοπέδωση της ζωής τους. Όταν ένα ευρύ κομμάτι της κοινωνίας αρχίζει να αμφισβητεί ρητά και κατηγορηματικά την εξουσία, τότε το κράτος αφήνει στην άκρη τον δημοκρατικό μανδύα, για να φανεί απροκάλυπτα η χλαμύδα του ταξικού πολέμου. Με βία και τρομοκρατία, η εξουσία ορίζει τις επιδιώξεις της ως υπέρτατο αγαθό, ως ζήτημα *υπαρξιακό*¹ για την ίδια την κοινωνία. Καταδεικνύει εσωτερικούς εχθρούς, όλους όσους δεν αναγνωρίζουν το συμφέρον της εξουσίας ως δικό τους, όλους όσους επιλέγουν να αντιστέκονται, με πρώτους αυτούς που αντιστέκονταν πάντα. Η αξιολογία για τους (μικρο)αστούς τήβεννος της δικαιοσύνης και της νομιμότητας, εναποτίθεται μπροστά στα άρβυλα των μπάτσων και των φασιστών. Στην κοινωνία του 1,5 εκατομμυρίου ανέργων, των μεταναστών και των χρεοκοπημένων νοικοκυριών, το κράτος έκτακτης ανάγκης δεν είναι αναγκαίο κακό για την επιβίωση της κοινωνίας, αλλά επιλογή της ντόπιας εξουσίας και όπλο για τη δική της επιβίωση.

Η αναβάθμιση της κρατικής καταστολής σε πρωτεύον στοιχείο εφαρμογής της πολιτικής ατζέντας είναι ο βασικός πυλώνας της επιλογής του κράτους έκτακτης ανάγκης. Οι εστίες αντίστασης, στοχοποιούνται σαν *εστίες ανομίας* κατά την έκφραση του Δένδια και οι αγωνιστές σαν *κουκουλοφόροι* κατά τον Σαμαρά και τον συρφετό των απόγονων των δοσίλογων ταγματασφαλιτών και των κρανοφόρων που τους συνοδεύουν. Η *συντεταγμένη Πολιτεία*² ρίχνεται σύσσωμη σε ένα κυνήγι μαγισσών, με επανειλημμένες ερωτήσεις στη βουλή για κατειλημμένους χώρους και εισαγγελικές εντολές για *χαρτογράφηση* των καταλήψεων. Το κράτος της *μηδενικής ανοχής* αποκαθιστά τη *νομιμότητα*, ορίζοντας αυθαίρετα ως παράνομο οτιδήποτε στέκεται ενάντια στο νέο ολοκληρωτισμό. Καταλήψεις, στέκια, χώροι αντίστασης στην κοινωνική βαρβαρότητα αλλά και αυτοοργανωμένοι κοινωνικοί αγώνες, απεργίες, λαϊκές συνελεύσεις και συλλογικότητες, δέχονται επιθέσεις απίστευτης αγριότητας από τους μπάτσους και τα ΜΜΕ, απειλές, τρομοκρατία, συλλήψεις, βασανισμούς, διαπόμπευση, χτυπήματα φασιστοσυμμοριών³. Το κράτος δουλεύει μαζί με το παρακράτος και τα ΜΜΕ σε διατεταγμένη υπηρεσία ενάντια στους αγωνιστές και σε κάθε εστία πραγματικής αντίστασης. Και φυσικά, η νομιμότητά τους είναι «μονόφθαλμη». Λίστες με φοροφυγάδες «εξαφανίζονται», μεγαλοκαταχραστές «δημόσιου χρήματος» αφήνονται ανενόχλητοι από τα αυτόφωρα, «τάγματα εφόδου» παρελαύνουν στην καθημερινή μας ζωή με σκοπό να την ελέγχουν, μετανάστες χτυπιούνται ανελέητα από νυχτερινές συμμορίες με τη συνδρομή της αστυνομίας.

Η καταστολή του αντιστεκόμενου κομματιού της κοινωνίας και η παρουσίασή του ως *μη νόμιμο* και *μη αποδεκτό* από την *κοινωνία*, ανάγεται σε αυτοσκοπό μιας εξουσίας που πρέπει να πείσει τους πολλούς, ότι το συμφέρον τους είναι ίδιο με αυτό των αφεντικών τους. Με κινηματογραφικές καταδρομικές εκκενώσεις σαν αυτή της κατάληψης ΔΕΛΤΑ στη Θεσσαλονίκη, κράτος και παρακράτος προσπαθούν να ενεργοποιήσουν τα φοβικά αντανακλαστικά μιας ήδη φοβικής κοινωνίας. Το κράτος, το κοινοβούλιο και οι μπάτσοι του Δένδια εμφανίζονται σαν οι υπερασπιστές του

¹ «Η δημοκρατία συνίσταται αποκλειστικά στην εξεύρεση μεγαλύτερης κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, καθότι ο λαός δεν μπορεί να αποφασίζει κυρίαρχα για ένα ζήτημα υπαρξιακό όπως το χρέος». (Ευάγγελος Βενιζέλος)

² «Το μήνυμα που στέλνει σήμερα η συντεταγμένη Πολιτεία είναι σαφές και προς πάσα κατεύθυνση: μηδενική ανοχή στην ανομία και στην κατάλυση της νομιμότητας. Η Ελληνική Δημοκρατία θα προασπίσει την απαίτηση της κοινωνίας για πλήρη αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας προς όφελος του ελληνικού λαού, παντού και σε κάθε περίπτωση». (Ν.Δένδιας για εκκένωση της κατάληψης ΔΕΛΤΑ)

³ Από τον Ιούλιο μέχρι και σήμερα, το «κυβερνητικό έργο» που παρουσίασε ο Σαμαράς σε πρόσφατες δηλώσεις του, απαριθμεί δύο φασιστικές επιθέσεις με εμπρησμό (καταλήψεις «Apertus» στο Αγρίνιο και «Δράκα» στην Κέρκυρα), τρεις εκκενώσεις χώρων («δημοτική αγορά Κυψέλης», «κατάληψη Δέλτα» στη Θεσσαλονίκη, «αυτόνομος κοινωνικός χώρος Αφροδίτης 08» στη Βέροια), δύο επιθέσεις των ΜΑΤ στις προσυγκεντρώσεις αυτοργανωμένων χώρων (Ζωγράφου και Δάφνη) στην απεργία 26/9 μετά από υπόδειξη της Χρυσής Αυγής μέσα στη βουλή, και τελευταία, η στοχοποίηση της κατάληψης Πατησίων 61 & Σκαραμαγκά από τον πρόεδρο του ΝΑΤ σε ραδιοφωνική εκπομπή, σε πλήρη αρμονία με τα λεγόμενα του Δένδια για «απαίτηση της κοινωνίας για πλήρη αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας».

«καλού» και της «νομιμότητας» ενάντια στις «υπόγειες δυνάμεις του κακού» που φωλιάζουν στα στέκια, στις καταλήψεις, στους κοινωνικούς χώρους. Η εξουσία δαιμονοποιεί κάποιους και αθώνει άλλους, στη βάση της δικής της «ηθικής». Η αντί-βία των καταπιεσμένων εξισώνεται με τη βία των μπράβων. Τα εγχειρήματα αυτοοργάνωσης εξισώνονται με τα ξυράφια των φασιστών. Η βία θα πρέπει να παταχθεί, όταν προέρχεται από τα κάτω.

Η καταστολή και η από-νομιμοποίηση των κοινωνικών αγώνων και των αντιστεκόμενων ανθρώπων είναι αναμενόμενη για έναν πολύ σημαντικό λόγο. Σε περιόδους κρίσης και εξαθλίωσης οι ίδιοι οι από κάτω μπορούν – αν θελήσουν - να προκαλέσουν μια πραγματική «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» για την εξουσία. Ο καθορισμός και ο επαναπροσδιορισμός της νομιμότητας δεν είναι προνόμιο των κυρίαρχων. Η νομιμότητα των κοινωνικών αγώνων, των αυτοοργανωμένων χώρων και των καταλήψεων κερδίζεται στις συνειδήσεις των καταπιεσμένων μέσα από τις ίδιες τις κοινωνικές σχέσεις, δεν απονέμεται από κανέναν Δένδια. Αντίθετα με τους κυρίαρχους που στέκονται απέναντι, εμείς είμαστε κομμάτι της κοινωνίας, ζούμε και δρούμε μέσα και με αυτήν. Δημιουργούμε οριζόντιες ισότιμες δομές, παράγουμε πολιτισμό μέσα και έξω από τους χώρους μας, δεν κατέχουμε αλλά μοιραζόμαστε γνώσεις και αγαθά, κάνουμε πράξη την αλληλεγγύη, δημιουργούμε δικά μας κανάλια επικοινωνίας και πληροφόρησης, παράγουμε μια συνείδηση αντίστασης και ανυποταγής. Στους αυτοοργανωμένους χώρους και τις καταλήψεις φτιάχνουμε τον κόσμο που θέλουμε να ζούμε, με δικά μας ραδιόφωνα και εφημερίδες, με ομάδες αυτομόρφωσης, συλλογικές κουζίνες, αυτοδιαχειριζόμενα καφενεία, κοινωνικά ιατρεία, γυμναστήρια, μπαξέδες, μουσικές και χορούς. Χωρίς διαχωρισμούς και ανισότητες, χωρίς καταναγκασμούς και επιβολές. Μπορεί τα παραπάνω να συνιστούν «εστίες ανομίας» για το κράτος, οι τοπικές κοινωνίες όμως που συνδιαλέγονται με αυτά έχουν διαφορετική άποψη.

Η μεθόδευση του κράτους και η κλιμάκωση της βίας απέναντι στους αυτοοργανωμένους χώρους είναι ευθέως ανάλογη της κοινωνικής ασφυξίας, της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής χρεοκοπίας του συστήματός τους, της δημοκρατίας τους και των πολιτικών τους εκπροσώπων. Τα κοινωνικά εγχειρήματα, οι καταλήψεις και τα στέκια, χτυπιούνται γιατί αποτελούν εστίες αντίστασης στον κοινωνικό ζόφο, εστίες πολιτικής και πολιτιστικής δημιουργίας, αλληλεγγύης και αξιοπρέπειας. Προπάντων όμως, γιατί είναι φορείς της πρότασης για μια άλλη κοινωνία που θα χτιστεί στα ερείπια της παλιάς, αυτοοργανωμένη από τους ίδιους τους παραγωγούς του υλικού πλούτου και τους πραγματικούς δημιουργούς του πολιτισμού, που θα πατά στις αρχές της απόλυτης ισότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης. Σε ένα κόσμο που καταρρέει και αποσυντίθεται ταχύτατα, βγάζοντας στην επιφάνεια όλο τον κρυμμένο από την «ευημερία» βούρκο και εμφανίζοντας σε όλο της το μεγαλείο την υλική, κοινωνική και πνευματική φτώχεια, η πρόταση της ανατροπής για μια νέα αυτοοργανωμένη κοινωνία των από κάτω είναι για εμάς η μόνη ρεαλιστική διέξοδος. Οι εξουσιαστές έχουν κάθε δίκιο να φοβούνται.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ – ΑΦΕΝΤΙΚΑ - ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΝΑ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ**

ΠΟΡΕΙΑ 1/12 – 12:00
πλ. Βικτωρίας

ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟΣ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ
Δαβάκη 20, Χαϊδάρι
papoutsadiko.espinblogs.net

κατεληγμένος χώρος
ΣΙΝΙΆΛΟ
για την αλληλεγγύη, την αυτοοργάνωση, τη ρήξη
Καποδιστρίου & Θεσσαλονίκης
πλ. Πapanικολάου, κάτω Αιγύλεω
<http://sinialo.espin.net>